

kunde føre til, at ogsaa andre Formueafgifter førtes derover. Den teoretiske Tilfredsstillelse ved at tænke sig visse Formueafgifter direkte gaaende til ved en Formueoverføring, d. v. s. en Overføring fra de private Formuer til Statens Formue, at skabe nye Formueanlæg der, forekommer mig ikke at betyde tilstrækkeligt overfor Ønsket om at holde Skattevæsen og Skattebeløb sammen, saaledes som det ærede Medlem Hr. N. Neergaard udviklede.

Naar man kommer til den anden Nyhed paa Finansloven, Spørgsmaalet om Forrentning, maa jeg imidlertid komme til et andet Resultat end det ærede Medlem Hr. N. Neergaard. Jeg maa forudskikke den samme Bemærkning, som han gjorde, at jeg i disse Spørgsmaal om den regnskabsmæssige Opstilling taler paa egne Vegne, udtrykker egne Anskuelser, og det er jo ogsaa et Spørgsmaal, som ikke vilde kunne tænkes at være undergivet andet end de enkelte Medlemmers, ikke just Partiernes Drøftelse. Det ærede Medlem Hr. N. Neergaard sagde, at man ikke havde set noget saadant, hverken i private Regnskaber eller i noget andet Statsregnskab; jeg savner tilstrækkelig Erfaring til at kunne sige, om det sidste er helt rigtigt. Men det ærede Medlem Hr. N. Neergaard, som mente, at der ikke opnaedes noget derved, har efter min Opfattelse her Uret. Ved denne Ordning, hvorved man stiller som Maal Forrentning ikke blot af Statens Virksomheder, men af alle Statens Bygninger efter den Værdi, som man nu ansætter dem til, vil man faa for Øje i § 3 en nyttig Fremstilling. I § 3, saaledes som den nu foreslaas opstillet, vil man have Renteindtægterne, saaledes som de skal komme fra de forskellige Ministerier, mod de Renteudgifter, som medgaar til Betaling af Statens Gæld, og man vil derigennem have for Øje en Fremstilling af, hvorledes Statens Laan er anvendt, om de er anvendt saaledes, at 5 pCt. paa Erhvervelserne kan dække Laanerenten fuldt; i saa Fald kan man sige, at Laanene er anvendt enten til produktive eller paa anden Maade nyttige Erhvervelser, og at de ikke er medgaaet til Dækning af Driftsunderskuddet. Denne Fremstilling vil i det lange Løb være af stor Betydning for den høje Rigsdag, idet man efter den vil være i Stand til at kontrolere, hvorledes Laanenes Tilbagebetaling kommer til at virke paa Statens hele Formuestilling. Imidlertid, indtil videre er den Opstilling, som vi faar der, jo kun af formel Betydning i saa Henseende, og meget andet end en formel Betydning faar den jo aldrig.

Den nuværende Opstilling paa § 3 paa Budgettet, som det er forelagt, viser, at Beregningen slaar nogenlunde til: 62½ Mill. Kr. Renteindtægt, 64 Mill. Kr. Renteudgift, tilsammen altsaa et Renteunderskud paa 1½ Mill. Kr. Men der er jo det aber dæbt, at Renterne fra Erhvervsvirksomhederne ikke indkommer, de er ikke budgetteret til at indkomme. Men hvis det lykkes at naa Resultatet, hvad jo det ærede Medlem Hr. N. Neergaard i høj Grad ønsker, at man skal naa til, saa bliver Billedet af virkelig Nytte og Betydning, og gennem Statsvirksomhedernes særlige Budgetter vil man jo se, hvor meget virkeligt Indhold der er i denne Form. Men klart er det, at nogen reel Forandring i Finansernes Stilling sker der selvfølgelig ikke ved en Ompostering; Renten skal betales, og om Renten bevilges paa en enkelt Paragraf eller paa en Række Paragraffer, er for saa vidt Staten og Statens Borgere, der er Indbetalere i Statskassen, ganske ligegyldigt.

Det næste Spørgsmaal er dette: Er den nye Form at foretrække for den gamle? Jeg vil da mene, at den indeholder visse ikke ubetragtelige Fordele, jeg vil ogsaa tro, at det er rigtigt at foretage denne Sondring mellem den Del af Statsbanernes Virksomhed, hvor man kræver Forrentning, og de Baner, hvor man ikke mener at kunne kræve dette, saa jeg kan heller ikke deltage i Kritikken her. Hvorvidt Sondringen og Delingen er foregaaet paa rigtig Maade, har jeg endnu ikke haft Lejlighed til at overveje, og heller ikke andre mere sagkyndige paa dette Omraade i mit Parti. Mere tvivlende stiller jeg mig overfor Spørgsmaalet om de Pensionsbeløb, som føres paa, og som jeg forstod, at det ærede Medlem Hr. N. Neergaard derimod billigede helt. Jeg ser ikke, hvad der opnaas i nogen Henseende herved. Der har været en Plan fremme om at tilvejebringe en Pensionsfond, men man har opgivet denne — som man i Københavns Kommune med stort Held arbejder paa at skabe — ud fra økonomisk-finansielle Betragtninger. Men hvad der saa opnaas ved at regne 8 pCt. paa hvert af Ministeriets Budgetter og senere trække det Beløb, som saaledes er ført til Udgift for hvert enkelt Ministerium, fra den Pensionsudgift, man virkelig bevilger paa den nye Pensionsparagraf, kan jeg ikke se. Jeg tror ikke, der opnaas noget virkeligt derved. Men paa den anden Side: nogen Skade kan der jo heller ikke ske derved.

Hele den Nyorganisation af Statsvirksomhederne, som foreslaas af den højtærede